

Izhaja

vsak četrtek (po potrebi tudi večkrat) z datumom prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankirajo in pošljajo uredništvu lista »Mir«, Velikovec, Koroško.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

Nefrankirani dopisi se ne sprejmejo.

MIR

Glasilo koroških Slovencev.

Velja

za celo leto . . . . . K 20—
» pol leta . . . . . » 11—
» četrt » . . . . . » 6—
» 1 mesec . . . . . » 2—

za inozemstvo primeroma več.
Naročnina se plačuje vnaprej.

Za oglasila se plačuje po 50 v, med besedilom po 1 K za 1 cm² vsakokrat, minimum 24 cm². — Za poslano se plačuje po 80 v, za parte, zahvale in izjave po 1 K za 1 cm². — Za male oglase se plačuje po 30 v za besedo; debelo tiskano 60 v vsakokrat; minimum 5 K.

Za izvestilo pri upravništvu 3 K posebej. Vprašanjem je za odgovor priložiti znamko.

Denar naj se pošilja na naslov: Upravištvu lista »Mir«, Prevalje, Koroško.

Leto XXXIX.

Prevalje, 8. oktobra 1920.

Št. 64

Naša barva je bela!

Pustite belo glasovnico celo!

Glasujte vsi belo!

Pretrgajte zeleno glasovnico na dva dela in dajte obe v kuverto!

Plebiscitna komisija je v seji dne 6. oktobra sklenila, da se bo vršilo glasovanje za pas B v nedeljo, dne

31. oktobra 1920.

Jasno je, da je plebiscitna komisija sama prepričana, da bo pas A gotovo jugoslovanski in da bo torej tudi v conii B treba glasovati.

Nemci obupali!

Sprejeli smo prepis sledečega pisma:

„Klagenfurt, 27. 9. 1920.

Liebe Schwester!

Auf deinen Brief antworte ich dir, daß es für Euch das Beste ist, wenn Ihr vormittag abstimmen geht; und dann herauf fahren tut. Die Tschuschen werden in ihrem ersten Siegestaumel arbeiten wie die Wilden — und ist es besser,

daß Ihr nicht unten seid. Wir haben die Hoffnung auf einen Sieg wohl ganz aufgegeben. Nur muß ich Euch eines einschärfen. Zeiget nirgends Kleinmut, selbst dem besten Freunde nicht, und schreit bis zur letzten Stunde, daß der Sieg sicher ist, denn wenn unsere Leute erfahren, wie die Sache steht, geht niemand stimmen. Bleibet Ihr dann einige Tage hier, bis alles in Ordnung ist, dann könnt Ihr ja wieder ruhig um Euere Sachen hinunterfahren, soviel wird schon die Kommission sorgen müssen, daß ein jeder seine Sachen bekommt. Sei ohne Sorgen, dein Mann wird leicht eine Stellung finden. Viel schlimmer wird für solche, die gezwungen sind unten zu bleiben, denn gar zu sanft werden die Tschuschen nicht sein mit ihnen. Auch muß ich dir sagen, daß du ja deine Sachen, wie du mir geschrieben hast, nicht früher herauf schickst. Alle Leute möchten wissen warum und dann bringet Ihr sie nicht zur Abstimmung. Sie müssen bis zur letzten Stunde fest überzeugt sein, daß wir siegen. Herzliche Grüße von uns allen. Auf Wiedersehen! Deine Schwester N. K.“

Kaj nam pravi to pismo? Da so Nemci popolnoma obupali in da samo še kričijo, da bodo zmagali, pa ne bodo nikoli.

Pripomnimo pa, da se ne bomo maščevali nad Nemci in nemčurji, ampak, da bo vsak pošteni človek lahko živel med nami. Nemčurji so po krvi naši bratje, koroške razmere so napravile iz njih to, kar so sedaj. In nemčurji imajo še čas, da spregledajo in grejo s tistimi, kateri so po jeziku in po krvi njih bratje, pa ne z Nemško Avstrijo, ki bo padla pod Prajze, Prajze pa črti ves svet in tudi naši nemčurji jih ne marajo.

Obdržite mirno kri!

Koroški Slovenci, če ste bili kdaj razburjeni, če je kdaj vrela v vas kri, pa ste se morali pomiriti, ostanite mirni in vzdržite red z daj v teh zadnjih odločilnih dneh. Teško je biti človeku hladnokrvnemu, če ga izziva s svojo vražjo hudobnostjo njegov nasprotnik. Teško je, da bi

Podlistek.

Dva bratca.

Kdor hoče v Trbiž od glavnega kolodvora, ima precej hoje, kar je v sedanjem času za podklosterskega provizorja patra Avguščina Krischaja zelo neprijetno. Kdo šteje na tej poti kletve in ne posebno častne priimke, ki so se tekom dveh let po vojni nabrali proti stari Avstriji, češ, imeli smo pred nosom „ferdamani ajzenbahn“ in iz Rajblna „furberk“, mi pa smo bili avstrijski berači. Zdaj pa, kar so nas Lahji rešili in odtrgali od beraške Avstrije, smo si vsi opomogli, Haring, Tepan in še nekaj drugih postali so celo milijonarji.

Pater Avguštin nam je prej zmerom pridigal, da nas je „Bog sam združil“ z Nemško Avstrijo, a mi pa rečemo, da je bilo to prav babilonsko, to združenje „v eno veliko zlahto Korošcev“. Nismo se več zastopili in zato, Bog bodi zahvaljen, da smo šli narazen. To niso prazne besede, to je resnica, tako se počutimo zdaj zadovoljne povsod, kjer bivamo zdaj ločeni od Nemške Avstrije. Gola resnica je, da nam še eno uro ni bilo žal, da smo proč od Avstrije.

Tako govorijo vsi Slovenci in Nemci, ki so jih Lahji rešili in odtrgali od „spufane“ Nemške Avstrije.

In ko sem šel po cesti v družbi Trbiščanov in Žabničanov proti Trbižu, mi je rekla dobra gospodinja iz Žabnic, ki je bila prej huda nemškutarka: „Oh gospod, najbolje bi bilo, da tako

ostane in nikdar več ne pridemo nazaj v tisto Nemško Avstrijo, ker če prideš sedaj samo do Podklostra in srečaš še tistega Avguščina Križaja, vidiš šele, kak trep si bil in si verjel tistemu blebetanju klepetalje podklosterske.“ Pri teh besedah bi se bila kmalu udarila. Mislim sem si, jaz gospod, saj je rekla žena, da sem gospod, in Avguštin Križaj seveda zdaj velik, učen gospod, ki piše bukvice in ve celo povedati, kar diplomati v dveh letih niso pogruntali, kako bi koroške Slovence naredili za Nemce in jih še v staro Nemško Avstrijo „skup zlimali“.

Zato sem ji pa tudi prav vljudno in odločno rekel, da jaz tega ne trpim, da bi ona Avguščina Križaja, bivšega župnika guštanjskega, tako salamensko na cesti zmerjala, kakor Velikovčani in Pliberčani tisti „ferdaman ajzenbahn, ki je furberk ferderbov“.

Povedal sem ji, da je ta gospod Avguštin Križaj rojen Kranjec, Murnikov, ki je v blagor cele koroške dežele kot šestleten fantek prišel v Celovec, kjer je vzrastel, se šolal, prebival šestnajst let, potem 24 let uže duhovnik in uže 40 let diha koroški zrak. Pomislite, žena, na te zasluge tega gospoda!

Ali ta žena ni bila tako neumna kot so tiste nemčurke, katerim je pater Avguštin pisal, ker ga je skrbelo in mu ni dalo miru, ker se gre za njegovo srečo in nesrečo ljudi.

Govorila je odločno in jasno in prav slovesno. Vi gospod hočete ali vsaj poskušate tako malo povzdigniti tistega Avguščina Križaja in pravite, da uže 40 let diha koroški zrak, zaslugo tudi jaz spoštujem. To je gotovo v

če človek uže 40 let diha. Tudi še več vem, kar so mi povedali tisti Šumi, ki so bili prej za našo živino in so bili posebno za nas žene skrbni, da nismo imele preveč živine v hlevu. Če smo kaj spodredile, so nam hitro vzeli, ker smo se jim smilile, da imamo toliko dela. Ko bi bili mi pri Nemški Avstriji ostali, rekli so gospod Šumi, da bi nam vse delo v hlevu prišparali. Pa ne boš več Šumi!

Torej tisti Šumi so mi povedali o tistih bukvicah in so rekli: „Pisano je pač tako, da vsak osel lahko bere, da jih je pisal hri-navec in pa za denar. In pa kar 50.000 je zahteval za ta šmir. Pa ste mu jih plačali, sem rekla. Seveda, saj papirja imamo dosti v Nemški Avstriji, pa je tako za nič kot Križaj in njegove bukvice.“

Kar Križaj za naprej prerokuje, tako vsak ve, da to ni mogoče biti. Mi smo vojsko zakrivali, izgubili in bili zato prav pošteno tepeni. Zdaj nas kot pretepače ves svet sovraži. Mi smo zdaj „na podnu“. Kdor je „na pednu“, tisti ne more drugemu pomagati in ga ne vzdigniti. In kar pa Križaj kvasi o preteklosti, kako dobro se je Slovincem godilo pod Nemcem, pravi Šumi, to pa zakličem jasno in odločno, da je ta trditev laž in neresnica, najjo izreče kdorkoli, če to trdi sam bivši župnik guštanjski. To jaz Vincenc Šumi iz lastne skušnje potrdim. Meni so Slovenci pomagali do kruha in še danes me je sram, kako so me Nemci zmerjali z „windischer Heiland“, „windischer Trottel“: to je bil

Tjubljana

človek, ki je dobil klofuto od svojega sovražnika, ne vrnil klofute s podvojeno silo. A kljub temu, prosimo vas, premagajte se in potrpite še par dni, samo še par dni.

Nemci hočejo izzvati nemire in na podlagi nemirov zasesti cono A z italijanskimi četami. Kakšno gorje bi bilo to za vas, vam lahko povedo vaši krvni bratje z Goriškega. Ne izgubite torej glave in poguma in ohranite mirno kri ter trezen razum! Če vam da Nemec klofuto, če vas udari s palico, odpustite mu, saj v svoji zaslepljenosti in neizmernem sovraštvu do Slovencev ne ve, kaj dela. Potrpite še do nedelje, v nedeljo pa z belo glasovnico napravite pečat za stoletno trpljenje, ki je bilo usojeno vašim pradedom — z belo glasovnico in še pardnevnim križem povišajte sami sebe v svobodno, srečno življenje v Jugoslaviji. Mi hočemo plebiscit, sedaj, 10. oktobra ga hočemo, ker je naša želja, da 2. november ne bo več za nas „Vseh mrtvih“, ampak „Vseh živih dan“.

Razgovor z g. generalom Maistrom v Mariboru.

Maribor, 6. oktobra 1920.

Član našega uredništva, ki se je mudil v agitacijske svrhe v Mariboru in zainteresiral vse mariborske liste za bodočo nedeljo, je obiskal tudi g. generala Maistra.

Ko vstopi v vežo njegovega stanovanja, je stal g. general pred svojo lepo knjižnico in prebiral staro knjigo.

„A, zdravo“ — ga pozdravi in se prijazno nasmehne.

„Slučajno sem naletel tukaj na „Novice“, kjer je opisano potovanje Matije Majarja k vseslovenskemu kongresu v Moskvo. Presneto, je bil tič.“

Nista dolgo debatirala o Majarju, ker mu je hotel član uredništva staviti tri vprašanja.

Prvo vprašanje: „Kako bo v nedeljo?“

G. general: „10. oktobra se ravno tako veselimo, kakor se ga veseli ves slovenski koroški svet, ker je eden izmed najpomembnejših dni za vso bodočnost koroških Slovencev. Ta dan bo koroškim Slovincem svetla bodočnost in zlata usoda za vedno vpostavljena.“

Drugo vprašanje: „Ali ste popolnoma prepričani, da bo zmaga naša?“

saj slovenski fantje, ki so bili pod Nemcem v vojski, sami dosti povedo, kako so jih Nemci z bajoneti, sabljami, biči, ječami in palicami vladali. In pomislite, draga žena, rekel je Šumi, zdaj pa ta osel piše in da prav debelo tiskati: „Pri starem naj ostane.“

Oh, sem rekla, gospod Šumi, tako neumni pa Slovenci niso, vsaj mi imamo tak pregovor: „Le največji teleji si volijo mesarja sami.“

Ker je gospod „londrot“ Šumi se tako ugrel, da sem mislila, ta bo danes ali jutri še v Jugoslavijo ušel, ker so mu kmetje okrog Feldkirchna zagrozili, da ga obesijo — in to je tako res, kot je Bog v nebesih — če do 15. novembra ne prižene obljubljenih živine iz slovenske koroške dežele, zato sem mu hotela pot pripraviti.

Rekla sem, gospod Šumi, ali smem to v cajtence dati, kar ste mi prej povedali? Šumi je postal prav vesel po teh besedah in je rekel: „Le dajte v cajtence, pa v slovenske, tudi ljubljanske, ker tiste Križaj rad bere. Pa še to dajte v cajtence: Imam še enega tiča, ki je še slabši od Križaja in ki je ves moj »furberk ferderbov« tam doli v Jugoslaviji. Ž njim sem se vozil po slovenskem Koroškem in tam sem šele zvedel, kakšen tič je to. Ljudje so kar strmeli, da se vozim s Feinikom, ki je služil po vseh tirolskih, kranjskih, štajerskih in goriških kloštrih, dokler ga niso ven vrgli in je priletel ta izmeček k nam na Koroško. No pa to bi še ne bilo tako strašno. Ampak pomislite, da je ta človek še lani v Apačah kot duhovnik na Nemce streljal, kakor je zdaj potrjeno, so ga Nemci zaprli in je bil v Karlanu pri Gracu z razbojniki zaprt, zdaj ga pa še zasledujejo oblasti, ker je padlega Zilanova sina iz Dobrlevasi za več tisoč kron oropal.

Mati, prosim vas prav lepo, dajte to v cajtence in recite, da se naj Slovenci dobro držijo in vsi glasujejo za Jugoslavijo. Pred prijateljem Križajem — Feinikom naj jih Bog obvaruje, sovražnika Nemca se bodo pa sami.“

G. general: „Popolnoma. Od konca maja lanskega leta sem živel v coni A, spoznal koroške Slovence, njihove kremenite značaje in ljubezen do slovenske zemlje. Poznam skoro vsako vas v coni A, znano mi je razmerje naših zavednih glasovalcev napram odpadnikom in zagrizenim našim sovražnikom. Že to število nam jasno kaže, da bomo z ogromno večino zmagali. Razen tega je ženska organizacija, ki šteje nad 7000 članic, že sama na sebi tako velikansko jamstvo za popolno zmago in tako velika narodna armada, da bo velika množina naših oddanih glasov vse osupnila.“

Tretje vprašanje: „Kaj bo izzvala naša zmaga pri koroških Nemcih in po Nemški Avstriji?“

G. general: „Večina naših nasprotnikov, ki imajo nekoliko pregleda v coni A, ja itak pripravljena na lasten poraz, to za nje ne bo nikakšno presenečenje. Nezavedni hujšakači, bivši folksverovci in avstrijska republika sama, pa se bodo vdali v svojo usodo tako kakor je bilo to po polomu centralnih držav v svetovni vojni in lansko leto po naši koroški ofenzivi.“

Veselim se, da pridem po plebiscitu zopet med svoje drage koroške sestre in brate — takrat že zveste naše državljanke.“

Dolgo, dolgo sta se še razgovarjala o tem in onem.

Član našega uredništva je odnesel zavest, da je takih mož Slovenija malo rodila.

Zato bomo pa 10. oktobra šli vsi glasovat belo. Možje in fantje, žene in dekleta, ti naši rdeči koroški pušeljci, vse, vse bo oddalo glas pravi materi Jugoslaviji!

**Zmaga je naša!
Nemci in nemškutarji so
poparjeni.
Živio 10. oktober!
Živio jugoslovanska
Koroška!**

Zmagoslavna zadnja nedelja.

Nemci in nemčurji so trosili vesti, da bodo prišli preteklo nedeljo v tako ogromnem številu v cono A, da se bodo maščevali za vse „krivice“, ki jih morajo baje trpeti od Slovencev. Naši fantje in možje so vsled tega zastražili mejo in obmejne kraje. Nemci so se prestrašili in ostali doma. Tudi v Velikovcu napovedano zborovanje in demonstracijo so v zadnjem hipu odpovedali, ko so videli po mestnih ulicah patrolirati oddelke naših fantov.

V Galiciji, v Št. Rupertu in še par krajih so imeli Nemci zaupne shode po § 2, pa so se vsi klavrno obnesli. Na vseh skupaj ni bilo tisoč udeležencev. Slovenci pa so imeli ta dan v velikovškem okraju nad 25 shodov po vseh občinah in župnijah. Razpoloženje našega naroda je tako samozavestno, da komaj komaj čaka obračuna z Nemci pri plebiscitu.

Blizu 30 shodov smo imeli Slovenci včeraj v občinah boroveljskega okraja. Nemci so zborovali samo na Humperku, kjer se je zbralo s Celovčani vred okrog 400 ljudi. Sklicali so shod tudi v Bistrico, prišel pa ni nanj nikdo, ko se je razvedelo, da zboruje v Bistrici tudi naša — fantovska zveza. Mir se ni kalil nikjer.

Nemško-laški manevri.

„Jugoslavija“ z dne 3. oktobra piše: Avstrijsko-italijanska taktika je pred enim tednom ubrala popolnoma nova pota. Dva meseca sta nam avstrijski in italijanski delegat skušala izviti iz rok vse pravice, ki nam jih daje mirovna pogodba, o katerih sta bila mnenja, da so v korist našemu uspehu. Komisija je zlomili vsak odpor z naše strani s tem, da je nam pretila, da ga bo smatrala za zavlačenje plebiscita. Vkljub temu sta pa Avstrije in Italijan uvidela, da so naše šanse jačje in da bo pas A naš, če pride do plebiscita. Spremenili so svojo metodo in začeli zavlačevati plebiscit. Najprej pod formalnimi pretvezami, češ, da predpisane predpriprave niso v redu. Posrečil se nam je protidokaz in 10. okt. je bil končno veljavno določen kot plebiscitni dan.

Nasprotniki so posegli zato po drugih sredstvih: spomnili so se tešinskega plebiscita in si ga izbrali za vzorec. Obtožili so nas terorja nad njihovimi pristaši, a kmalu jim je zmanjkalo sape, ker se je v večini slučajev izkazalo, da leži krivda na njihovi strani. Tedaj so vrgli krinko stran in začeli z izzivanjem nemirov in pobojev. Slučaji se množe od dne do dne, da spominjamo samo ubojstvo našega orožnika pri Malem Št. Vidu, napad na naše orožništvo v Rožeku, napad italijanskega častnika na našinca v Pliberku itd. Nemci in Italijani računajo s tem, da izborna disciplina, ki vlada med našimi ljudmi, itak ne bo držala do dne plebiscita in da bo vsled njihovega izzivanja prišlo na Koroškem do kaosa, da bo vsled tega odložen plebiscit in da se bo Koroško vprašanje rešilo po tešinskem vzorcu, to je potom arbitraže (razsodišča), o kateri upajo, da bi izpadla za avstrijsko-italijansko stran ugodno — saj bi bili, kakor vedno proti nam, Lah stranka in sodnik obenem.

Plebiscitna komisija to vse ve in drži roke križem. Dobro: mi bomo storili vse, kar je le v naši moči, da se bo vršil plebiscit v redu.

Pri glasovanju bodo naši glasovi za Jugoslavijo dokazali pred vsem svetom, da je pas A popolnoma slovenski.

**Vsi gremo glasovat!
Nobeden ne bo doma ostal!
Vsaka ženska bo prignala
deset drugih s seboj
na glasovališče!**

Obupni nemški napor.

Dunaj, 2. okt. (Izvirno poročilo.) Včeraj je pozval šef tiskovnega urada v zunanem ministertvu zastopnike vseh dunajskih dnevnikov k sebi. Sestanka sta se udeležila dva zastopnika „Heimatsdiensta“ iz Koroške, ki sta zbranim žurnalistom v črnih barvah slikala, v kakem obupnem stanju se nahaja nemška stvar pri plebiscitu. Izjavila sta, da je cona A izgubljena za Avstrijo, če pride 10. t. m. do plebiscita. Rotila sta jih, naj store vse, da se plebiscit prepereči, odgodi, ali pa da zasedejo cono A Italijani.

Vsi današnji listi so prinesli zato res najneumnejše izmišljotine o slovenskem terorju na Koroškem, o pripravah jugoslovanskih čet, ki hočejo pod poveljstvom Smiljančiča in Maistra zasesti plebiscitno ozemlje itd. Seveda končujejo vsi članki s pozivom, naj vkorakajo v cono A antantine, to je — italijanske čete. Ako do tega ne pride, si nemški glasovalci ne bodo upali glasovati, ker se boje slovenskega maščevanja.

Podkupovanje.

V šestem razglasu plebiscitne komisije se nahaja pod točko 1 določba, v kateri se prepoveduje vsako vplivanje na glasovalca s ponudbami, darili in obljubami denarja ali denarnih vrednosti in katerokoli drugo zapeljevanje v kateremkoli razdobju ljudskega glasovanja.

Nemci so pokupili in zrekvirirali za svoje poslednje groše moko, sol, sladkor, usnje in obleko ter podkupujejo z njimi pri nas omahljive duše, upajoč, da si na ta umazani način prišvindlajo slovensko Koroško. Oni, ki so si že izkričali svoja pljuna v vpitjem po poštenosti in pravici, se poslužujejo v kar največji meri Judeženih manir in kupujejo s sladkorjem, katerega so odtegnili svojim bolnikom, z moko, za katero zaman prosi 100.000 gladujočih mater in otrok, plebiscitne glasove.

Dnevno dežuje na naše narodne svete neštevilno pritožb, nad nepoštenim ravnanjem naših nasprotnikov.

Plebiscitni sod bode razsojal o teh zadevah. On pa bo mogel soditi samo na podlagi nedvomno utrjenih dejstev. Dolžnost vsakega rodoljuba je, da naznani slučaje, v katerih se podkuplja ali kdo resnično podkupi, narodnemu svetu ali okrožni plebiscitni komisiji, da bo mogla postopati proti nedovoljenemu pridobivanju plebiscitnih glasov. Naj torej nikdo ne poda naznanila ali ovadbe, če ne more nedvomno doprinesti dokaze (pismene izjave, priče itd.), kajti z nedokazanimi stvarmi se ne more ukreniti ničesar. Podkupovanje je pa vsako prodajanje pod običajno ceno, ali v večji množini, katero je v današnjih razmerah mogoče dobiti, ako se to v doma godi v ta namen, da obljubi kdo svoj glas Nemški Avstriji. Taisto velja seveda tembolj za darovanje v iste namene.

Spavaj sladko! (V spomin pomož orožniku Petru Karbunu, padel kot žrtev hudobnih rok v Malem Št. Vidu dne 27. sept. 1920.) Spomlad je bila, majnik in juni sta cvetela zunaj in noči so bile divne, lepe in polne sanj. Lipe na gričku šmihelske cerkvice so se odele v belo cvetje in njih prijeten vonj je dehtel čez naravo. Tajinstveno je šumela Krka, kakor da bi že takrat s svojimi valovi pela proroško pesem: „Vstajenje Korotanu!“ V bledem miru tihih pomladanskih noči sem spoznal Tvoj narodni ponos. Pot naju je vodila ob Krki, mnogo noči si mi stal ob strani kot zvest varuh Korotana, nobena še tako težavna patrolja Ti ni bila prenaporna. Kolikokrat si mi z tožnoveselimi smehljajem na obrazu živo razkril kipeča svoja čustva: „Učakal rad bi srečen dan, — dan našega združenja, — da videl bi kako slovenski krov prostran, — čez Korotan se ves razpenjal!“ In solze navdušenja so Ti vsikdar zalile pogled. Tovariš, ni Ti bilo dano, da bi čakal srečen dan sijajne naše zmage. Hudobna izdajalska roka Ti je presekala nit mladega življenja ter te odtrgala od solnčnega objema Tvojih dragih. Živel, trpel in plakal si za naš Korotan. Prestal si hude boje in hrupne viharje za vselej. S palmo narodnega mučenika si odšel v božji očetni objem. Za vselej Ti je utrnilo iz bledih lic solzo božji poljub. Na božjem vrtu spečih Tvojih tovarišev, ki so s tabo vred darovali v minulih bojih mlado življenje na žrtvenik Korotana, počivaš tudi Ti. Počivaj sladko!

Korotana zemlja sveta ti,
sprejmi ga v varstvo svoje,
kakor nekdaš mati v zibelki,
zapoje mu tudi ti: „Spavaj, spavaj!“
Vekoslav Mazilo.

Klej za mizarje. Urad za pospeševanje obrti v Ljubljani je prejel nekaj mizarškega kleja. Obrtniki naj priglase svoje potrebščine takoj, da se bode moglo ozirati na njih priglase.

Helldorffovi uslužbeni in agrarna reforma. Veliko dobrega nam je prinesla slovenska agrarna reforma. Slovenci in pošteni Nemci so dobili po nizki najemnini barona Helldorffa zemljo v zakup; dobili so drva in les, šintelne za zmerno ceno in so si v kratkem času po hudi svetovni vojski popravili svoje domovje. Sedaj pa hodijo Helldorffovi forštnarji naokoli in pripovedujejo, da jim je baron obljubil mastne plače, če bodo zadnji trenutek dobro agitirali. Da, da, mi dobro vemo, če pride baron pod Nemško Avstrijo, da se bode kmetom slabo godilo! Vemo, da bi se radi forštnarji na naš račun redili in baron vlekel tisočake iz naših žuljev. Vemo, da baronu manjka denarja, da se lahko s celo famulijo okoli fura in nič ne dela, samo dobro je! Vemo, da bode morali plačevati petkrat do desetkrat večji štant kot pri agrarni reformi, vemo, da bode morali plačevati neznosne cene za drva, za les; če bi pa za barona morali delati, pa nam ne bo privoščil niti poštene plače. Zato pa nočemo ostati pod baronom, ampak glasujemo za belo Jugoslavijo, za belo staro pravdo kmečko!

Djekše. Distriktni svet v Velikovu se je zmotil in razglasil v „Miru“ imena tajnikov. Napisal je, da so to predsedniki. To pa ni res. Predsednik našega občinskega glasovalnega odseka je č. g. župnik Anton Benetek.

Shranite dobro glasovalne izkaznice.
Ne pokažite je nobenemu nemčurju, ne dajajte je iz rok, da Vam je kdo ne strga ali ne ukrade!

Glasovanje. 10. razglas prebivalcem plebiscitnega ozemlja.

Medzavezniška plebiscitna komisija razglašava v informaciji onim, ki bodo pri plebiscitu glasovali, sledeče izpremembe postopanja. Navodila, izdana občinskim glasovalnim odsekom, bodo primerno izpremenjena.

1. Vsak glasovalec mora ob svojem prihodu v glasovalni prostor oddati svojo glasovalno izkaznico občinskemu glasovalnemu odseku; kakor hitro se njegovo ime itd. v glasovalskem imeniku ugotovi, mu izroči odsek kuverto in dve glasovnici, eno belo in eno zeleno. Na beli je tiskano ime „Jugoslavija“ na zeleni pa „Oesterreich“ „Jugoslavier“ „Avstrija“.

2. Glasovalec gre s kuverto in obema glasovnicama v zaprto glasovalno celico in tu vtakne

v kuverto glasovnico, ki naj po njegovi želji izrazi njegov glas. Ta glasovnica ne sme biti nikjer raztrgana, zaznamovana ali pa pokvarjena.

Nato glasovalec pretrga drugo glasovnico na dva dela in vtakne oba dela v glasovalno kuverto, torej skupaj s celo glasovnico.

3. Pred odhodom iz zaprte glasovalne celice zapre glasovalec glasovalno kuverto in gre v glasovalni prostor, kjer odda kuverto predsedniku občinskega glasovalnega odseka. Predsednik takoj vtakne zaprto kuverto v nabiralnik za glasovnice.

4. Glas bo neveljaven:

a) ako je sicer v kuverti cela glasovnica ene barve, a ni v njem tudi delov glasovnice druge barve.

b) ako se najdeti v eni kuverti dve glasovnici raznih barv, a ni nobena raztrgana ali pa so obe zaztrgani.

5. Niti na kuverto, niti na glasovnice se ne sme nič napisati niti napraviti na nje kakšno znamenje. Ako je kaj zapisano ali pa zaznamovano, se lahko glas proglasi neveljavnim.

6. Uporabljati se smejo samo uradno izdane kuverte in uradno izdane glasovnice. Če se uporabljajo neuradno izdane kuverte in neuradno izdane glasovnice, bo glas ničen in neveljaven.

S. Capel Peck, predsednik,
Velika Britanija.

Charles de Chambrun,
Francija.

(Princ) Livio Borghese,
Italija.

Celovec, dne 22. septembra 1920.

11. razglas prebivalcem plebiscitnega ozemlja.

Komisija je določila, ga se bo v

nedeljo, dne 10. oktobra

vršilo glasovanje v coni A celovškega plebiscitnega ozemlja in s tem daje sledečo odredbo:

Za časa, ko se vrši plebiscit, smejo biti gostilne v coni A odprte samo za prodajo hrane in za oddajo prenočišč; ne smejo se pa točiti v tej coni nikakšne opojne pijače za dobo treh dni. Ti trije dnevi so: sobota 9. oktobra, nedelja 10. oktobra in ponedeljek 11. oktobra.

Komisija opozarja vse gostilničarje, da bo vsak prestopok proti tej odredbi strogo kaznovan.

Celovec, dne 28. septembra 1920.

S. Capel Peck, predsednik,
Velika Britanija.

Charles de Chambrun,
Francija.

(Princ) Livio Borghese,
Italija.

*Deseti oktober
je smage dan!
Koroški Slovenci,
na dan! Na plan!*

Dopisi.

Velikovski okraj.

v Miklavčevo. Voda teče Nemcem in nemškutarjem v usta — potapljuje se, zato pa še brcajo predno bodo zdihnili dne 10. oktobra. Kako bi Nemci z nami delali, dokazujejo sledeči incidenti na Miklavčevem: Dne 29. m. m. so Miklavčevi, od Seifricov nahujskani nemškutarski hlapci v svoji sobi pri malci napadli brez povoda Matevža Volaučnika, hlapca na Miklavčevem, zavrednega Slovenca in ga pretepli, suvali in psovali. Učenec Miklavčevega mlinarja ga je s kolom udaril po roki, da sedaj ne more Volaučnik delati. On je izstopil iz službe in se nahaja pri svojem bratu na Proboju. Isti teden so Seifricovi hlapci napadli po noči naše mirne ženske iz Gorič in Dul, jim zaprli pot na Miklavčevem mostu, jim grozili s koli in ogrožali jih na življenje. V noči od pretekle sobote na nedeljo so Miklavčevi hlapci prišli v Dule, izvlekli dva slovenska fanta, sina pri posestniku Lipeju, iz postelje, enega je jagar na Miklavčevem nevarno ranil na glavi, drugega pretepli. Celo noč so imeli obkoljeno hišo od Lipeja in ogrožali njega in ženo, katera je bila drugi dan popolnoma onemogla. 5. okt. je napadel nemškutarski hlapec Hajnžo mirnega našega Slovenca Boštjana Kajzerja, hlapca na Miklavčevem in ga pretepal. Imenovani je zavoljo svoje narodnosti pretepel peknel med Miklavčevo sodrgo in ker ni mogel zdržati pri takšnih pretepačih, je izstopil iz službe.

Naše oblasti se do danes niso prav nič pobrigale, da bi takšni falotje bili kaznovani in naši ljudje dobili zadoščenje. Tako delajo Seifrici z nami Slovenci že danes, kaj šele, če bi oblast v roke dobili. Slovenci, 10. oktobra boste z belimi listki se maščevali nad temi Miklavčevimi pretepači.

v Grebinj. Kdo agitira za Nemško Avstrijo? Te dni so letali okoli naših kmetov znana „katoličanka“ Samonigg A., znan vitez Primikov fant, pobožni Švarc in drugi taki pošteni, da pridejo to nedeljo (3. okt.) kar od papeža poslani duhovniki govorit k Plazniku, kot so naši ljubljenci Almer in Feinig. In prišli so res. Feinigu se je še poznalo, kako se mu je na kolodvoru v Sinčivasi godilo. Govorili so, kako je vera v nevarnosti. Mi seveda to radi verjamemo, ko smo videli in zvedeli, da je neki veren fant nalimal na obraz Jezusu Kristusu na križu pri Narodnem domu nek umazan flugcetel! Ker za nas še ne veljajo culukafrške navade, bode stvar sodnija preiskala in dala pošteno lekcijo takim ljudem v Grebinju.

v Suha. Naše žensko društvo je imelo včeraj dne 3. oktobra svoj prvi sestanek, katerega so se članice polnoštevilno udeležile. Vpisalo se je mnogo novih članic, tako, da šteje naše društvo že 105 članic. Z veseljem se gledati naše zavedne žene in dekleta, kakšno navdušenje je med njimi! Glasovalec je na Suhi okoli 260, torej je polovica že skoraj pri ženskem društvu! Za ta teden smo sklenile včeraj še posebno: Glave po koncu in srca kvišku, po potu do naše zmage in svobode!

Vsi nemčurji: hab' die Ehre!

Vsa Koroška se postavlja,
Se za plebiscit pripravlja,
Nemec hoče, da požere
Vse Slovence: hab' die Ehre!

„Tajč“ Koroška mora „bleiben“
„Vindiše“ pa vse „vertreiben“
„Tajč“ je nobel „im Verkehre“
Niks mehr vindiš: hab' die Ehre!

Pa se Nemec strašno moti
Že se jétika ga loti —
Že na licu se mu bere
Strah in groza: hab' die Ehre!

Odločitve dan se bliža,
Nemce že napada griža,
Pojejo že „miserere“
Z Bogom Kärnten: hab' die Ehre!

Zgodovinski dan prihaja,
Narod naš koroški vstaja —
Kmal' Koroška se opere
Vseh nemčurjev: hab' die Ehre!

Vsi nemčurjski pretepači,
Požigalci, razgrajaci:
Vsak kopita naj pobere,
Srečno, večno: hab' die Ehre!

Možje, fantje, dečve, žene,
Listke strgajte zelene,
Bel je listek, ki razdere
Up nemčurjem: hab' die Ehre!

Slaven dan, za nas presveti
Bo oktober nam deseti:
Že vihrájo nam bandere —
Vsi nemčurji: hab' die Ehre!

B. Zafošnik.

Lastnik in izdajatelj: Gregor Einspieler, prošt v Tinjah.
Odgovorni urednik: Otmar Mihálek.
Tisk tiskarne Družbe sv. Mohorja v Prevaljah.

Plebiscitne in jugoslovanske rabljene poštne znamke kupi Žolger, Maribor, Tattenbachova ul. 18/III.

Vzgojišče za deklice (internat)

v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu pri Velikovu
se priporoča p. n. slovenskim starišem. Sprejmejo se deklice, ki hočejo obiskovati gimnazijo, učiteljice ali meštansko šolo v Velikovu, ljudskošolske učenke, ki hočejo obiskovati javno petrazredno dekliško šolo v „Narodni šoli“ in veđe, šoli odrasle deklice, ki želijo obiskovati gospodinjsko šolo v „Narodni šoli“. Začetek novega šolskega leta se bo pravočasno naznanil, na gospodinjski šoli se pa začne zimski tečaj dne 1. novembra 1920. Nadaljna pojasnila dajejo šolske sestre v „Narodni šoli“ v Št. Rupertu pri Velikovu.